

 pantarein

Whitepaper

WATER ONDER DRUK: VAN RISICO NAAR STRATEGIE

**Een slim plan voor toekomstbestendig
waterbeheer**

Inhoud

01	Inleiding: waarom water een strategische parameter wordt	P3
02	Hoe externe druk het waterspeelveld verandert	P5
03	Van waterrisico naar waterstrategie	P10
04	Van beleid naar actie	P15
05	Hoe je je strategische positie bepaalt: de prioriteitenmatrix	P19
06	Hoe Pantarein bedrijven ondersteunt	P22

Inleiding: waarom water een strategische parameter wordt

Water werd lange tijd beschouwd als een operationele, lokale aangelegenheid: een kostenpost (wat inname en zuivering betreft), een vergunningsvoorwaarde, een technisch dossier voor de milieudienst. Door klimaatverandering en strengere regelgeving evolueert het in snel tempo tot een structureel bedrijfseconomisch risico. Waterbeschikbaarheid raakt vandaag aan bedrijfscontinuïteit, vergunningen, investeringen en reputatie.

Onze regio behoort tot de waterarmste van Europa. Volgens de Aqueduct Water Risk Atlas van het World Resources Institute overtreft de Vlaamse watervraag het aanbod nu al structureel. Vlaanderen heeft een negatieve waterbalans – en de druk op het grondwater blijft jaar na jaar toenemen. Intensieve landbouw en industrie, de hoge verhardingsgraad en klimaatverandering versterken elkaar: hevigere regenbuien overbelasten rivieren en rioleringen, terwijl langere droogteperiodes waterreserves uitputten. De droge zomers van 2017, 2018, 2022 en 2025 waren geen uitzonderingen, maar signalen van een structurele verschuiving.

Voor bedrijven die afhankelijk zijn van water – in sectoren als voeding, chemie, farmaceutica, textiel en papier – vertaalt die ontwikkeling zich in concrete strategische risico's: waterschaarste, beperkingen op waterwinning en stijgende kosten voor waterinname en -verwerking. Wie alleen kijkt naar het waterverbruik op de eigen site, ziet bovendien maar een deel van het plaatje. Het waterrisico schuilt vaak ook stroomopwaarts, bij leveranciers in regio's met hoge waterstress.

Drie evoluties

De verschuiving van operationeel dossier naar strategisch risico is het resultaat van drie evoluties:

1. Klimaatverandering

Water wordt een almaar minder voorspelbare grondstof, met extremere periodes van droogte en wateroverlast die de productiecontinuïteit, beschikbaarheid van grondstoffen en infrastructuur onder druk zetten.

2. Strengere regelgeving

Op 22 december 2027 verloopt de deadline van de Europese Kaderrichtlijn Water, met mogelijk verstrekkende gevolgen voor bedrijven. Vergunningen voor waterinname en -lozing worden kritischer beoordeeld en rapportagekaders zoals de Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) en de European Sustainability Reporting Standards (ESRS E3) maken van waterdata een verplicht en controleerbaar onderdeel van de bedrijfsvoering.

3. Hogere marktvereisten

Klanten en investeerders vragen almaar vaker transparantie over waterafhankelijkheid en waterrisico's in de volledige waardeketen.

Samen wijzen deze evoluties in één richting: wie waterrisico structureel verankert in zijn strategie en besluitvorming, bouwt aan toekomstbestendigheid.

In deze whitepaper reiken we een strategisch kader aan om water te benaderen als een bedrijfseconomische parameter. We starten met de externe krachten die het waterspeelveld hertekenen. Vervolgens laten we zien hoe je een risicoanalyse vertaalt naar waterbeleid en concrete acties op de site. We sluiten af met een prioriteitenmatrix die organisaties helpt bepalen waar ze vandaag staan en welke volgende stappen aangewezen zijn.

Hoe externe druk het waterspeelveld verandert

De context waarin bedrijven vandaag over water beslissen, wordt gevormd door externe druk. Die druk neemt toe vanuit verschillende richtingen tegelijk: regelgeving, rapportageverplichtingen, marktverwachtingen en klimaatverandering versterken elkaar. Het resultaat is een speelveld waarin waterprestaties niet langer vrijblijvend zijn.

Strengere lozingsnormen en vergunningsvoorwaarden

Sinds het Wezer-arrest (2015) van het Europees Hof van Justitie is het verbod op achteruitgang van de waterkwaliteit geen streefdoel meer, maar een juridisch bindende verplichting voor overheden die vergunningen verlenen. Sinds 2021 toetst de Vlaamse Milieumaatschappij elke vergunnings- en milieueffectrapport (MER)-aanvraag voor bedrijfsafvalwater aan dat verbod via het Wezer-stappenplan, een kader dat in juni 2025 verder werd aangescherpt. Voor bedrijven vertaalt zich dat in een strengere en juridisch robuustere beoordeling van elke lozing met een betekenisvolle impact. Dat kan leiden tot bijkomende zuiveringsvereisten.

Daarbovenop komen nieuwe Europese normen. Met de herziene Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater (RSA), die de lidstaten uiterlijk op 31 juli 2027 in nationale wetgeving moeten omzetten, scherpt de Europese Unie de normen voor de behandeling van stedelijk afvalwater aanzienlijk aan. Zuiveringsinstallaties krijgen strengere limieten voor stikstof, fosfor, medicijnresten en microplastics. Voor grotere installaties (meer dan 100.000 inwonersequivalenten) wordt een vierde zuiveringstrap verplicht, gefinancierd via uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor de farma- en cosmeticasector.

Voor bedrijven die indirect lozen via het rioolstelsel betekent dat strengere lozingsvoorwaarden en een grotere kans op vertraging bij vergunningsprocedures. Bedrijven die rechtstreeks lozen op oppervlaktewater vallen niet onder de RSA, maar onder de Europese Kaderrichtlijn Water – en daarmee onder de Wezer-toetsing.

In Vlaanderen is een lozingsvergunning al lang geen formaliteit meer, maar een voorwaarde voor bedrijfscontinuïteit en -groei.

02 Fysiek risico = financieel risico

Voor waterafhankelijke bedrijven vormt watertekort een groot fysiek risico. Bij aanhoudende droogte of beperkingen op waterwinning kunnen ze niet langer op volle capaciteit produceren. In sectoren zoals voeding, chemie en papier bedreigt dat de bedrijfscontinuïteit. Daarnaast kunnen lage waterstanden in rivieren de scheepvaart belemmeren, waardoor aanvoer- en transportroutes tijdelijk wegvallen.

Hevige neerslag, wateroverlast en overstromingen vormen een ander risico. Ondergelopen sites, beschadigde installaties en onderbroken toevoerlijnen leiden tot productiestilstand, herstellkosten en logistieke vertragingen. In kwetsbare gebieden zetten die risico's bovendien de vastgoedwaarde onder druk en verscherpen verzekeraars hun voorwaarden.

Ook investeerders en financiële instellingen integreren waterrisico almaar explicieter in hun besluitvorming. Banken en assetmanagers vragen onderbouwde klimaatrisicoscenario's waarin water een volwaardige plaats krijgt naast transitierisico's zoals CO₂-beprijzing. Kredietbeoordelaars nemen fysieke waterrisico's mee in hun analyses van sectoren als voeding, chemie en landbouw. Dat kan gevolgen hebben voor de kredietwaardigheid van een onderneming. Wie daar geen antwoord op heeft, riskeert een moeilijkere of duurdere toegang tot kapitaal.

Fysiek waterrisico wordt een financiële parameter die weegt op investeringen, verzekeraarbaarheid en de toegang tot kapitaal.

03

Rapportage en assurance: CSRD en ESRS E3

Ook voor water evolueert duurzaamheidsrapportage van vrijwillige communicatie naar een gestructureerd en controleerbaar proces. Dat geldt in het bijzonder voor CSRD-plichtige bedrijven; sinds de Omnibus-verenvoudiging (2026) zijn dat ondernemingen met gemiddeld meer dan 1.000 werknemers en meer dan 450 miljoen euro netto-omzet, vanaf boekjaar 2027. Ook niet-EU-groepen met voldoende omzet en een grote EU-vestiging kunnen in scope komen.

Onder ESRS E3, de waterstandaard binnen de CSRD, zijn waterinname en -lozing verplichte rapportage-indicatoren. Ondernemingen moeten bovendien rapporteren op het niveau van het stroomgebied waarin ze actief zijn. Of een bedrijf onder ESRS E3 valt, hangt af van de dubbele materialiteitsanalyse: is water relevant voor je eigen activiteiten of die van je leveranciers, dan is erover rapporteren een must.

Daarbij lopen veel organisaties vast op datakwaliteit, net zoals bij CO₂-data. Waterverbruik en -lozing zijn vaak verspreid over verschillende sites en businessunits, meetmethoden verschillen en interne systemen ontbreken soms om cijfers op een consistente manier te onderbouwen.

Waterdata groeien uit tot een besluitvormingsinstrument, met dezelfde eisen op het vlak van kwaliteit, transparantie en onderbouwing als financiële data.

04

Ketendruk via klanten en aanbestedingen

Grote klanten integreren waterrisico almaar vaker in hun leveranciersselectie en due-diligenceprocessen, naar analogie met de manier waarop ze vandaag naar scope 3-emissies kijken.

Een grondstofleverancier in een waterarme regio, een verpakkingsproducent met een lozingsprobleem of een ingrediëntenleverancier die zijn productie moet afschalen bij droogte: elke schakel in de waardeketen kan de bedrijfscontinuïteit beïnvloeden.

Kleinere en middelgrote spelers krijgen daardoor almaar vaker vragen naar watergerelateerde data, terwijl de interne systemen om die data te verzamelen en erover te rapporteren vaak nog ontbreken.

Voor de allergrootste ondernemingen wordt due diligence bovendien wettelijk verankerd via de Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD), al is de reikwijdte van die richtlijn door recente Europese vereenvoudiging beperkt tot bedrijven met meer dan 5.000 werknemers en 1,5 miljard euro omzet.

In de praktijk uit ketendruk zich vaak concreter: via CDP Water Security-vragenlijsten die klanten naar hun leveranciers sturen, of via een Alliance for Water Stewardship (AWS)-certificering als voorwaarde bij aanbestedingen.

Duurzaamheidsclaims rond water worden almaar kritischer beoordeeld. Regelgevers, klanten en ngo's aanvaarden termen als 'waterneutraal' of 'circulair watergebruik' niet langer zonder onderbouwde metingen en een transparante methodologie. Ontbreken die, dan loop je een reëel reputatierisico.

Op 27 september 2026 krijgt die druk bovendien een juridische dimensie. Vanaf dan verbiedt de Europese Directive on Empowering Consumers for the Green Transition (EmpCo) generieke, niet-onderbouwde milieucclaims – een verbod dat geldt voor termen als 'klimaatneutraal', maar evengoed voor beweringen als 'waterneutraal'. Bedrijven die zulke claims maken riskeren niet alleen reputatieschade, maar ook sancties.

Wie zijn waterclaims onderbouwt met meetbare data en een transparante methodologie, verandert een reputatierisico in een geloofwaardigheidstroef.

Van watterrisico naar waterstrategie

Externe druk creëert urgentie, maar urgentie alleen leidt nog niet tot een toekomstbestendig waterbeleid. Hoe vertaal je watterrisico naar strategische keuzes, en hoe veranker je die vervolgens in je bedrijfsvoering?

1 Impact- en risicoanalyse

Een robuust waterbeleid begint met inzicht in enerzijds je impact en anderzijds je afhankelijkheden en risico's – de twee perspectieven van dubbele materialiteit. Een onderneming kan bijvoorbeeld impact hebben door grote hoeveelheden water te onttrekken aan een kwetsbaar waterlichaam. Ook de kwaliteit van het geloosde afvalwater en het effect daarvan op het lokale stroomgebied en de omliggende natuur spelen een rol.

Door haar impact in kaart te brengen, wordt duidelijk waar een onderneming zelf het verschil kan maken. Tegelijk versterkt ze haar maatschappelijk draagvlak en positie bij vergunningsaanvragen.

Daarnaast zijn er fysieke risico's, zoals droogte en overstromingen. Op basis van wetenschappelijke klimaatmodellen en databronnen zoals de Aqueduct Water Risk Atlas kan je de waarschijnlijkheid en ernst daarvan beoordelen en bepalen welke risico's materieel zijn. Die analyse beperkt zich niet tot de eigen site, maar focust ook op de volledige waardeketen. Zo kunnen overstromingen in Zuidoost-Azië een grote impact hebben op Europese bedrijven doordat grondstofleveringen vertraging oplopen.

De analyse houdt ook rekening met transitierisico's. Denk aan strengere lozings- en vergunningsnormen, hogere heffingen op waterinname en watergebruik, uitgebreidere rapportageverplichtingen en veranderende verwachtingen van klanten en investeerders. Wie die evoluties tijdig in beeld brengt, kan er proactief op inspelen en er een concurrentievoordeel uit halen.

Een analyse uitgevoerd door Pantarein bij snoepgoedfabrikant Astra Sweets toonde bijvoorbeeld aan dat het bedrijf zelf een beperkte impact op de regionale watervoorraad had, maar wel sterk afhankelijk was van beschikbaar zuiver water. Dat onderscheid bleek bepalend om de juiste strategische prioriteiten vast te leggen.

Meer weten?

[Grip op waterrisico's: Astra Sweets versterkt zijn waterstrategie](#)

2 Strategie en beleid

Een **waterstrategie** bepaalt hoe een organisatie op lange termijn met water omgaat en verankert die aanpak in haar bedrijfsvoering. Deze strategie vertrekt van de inzichten uit de risicoanalyse en vertaalt die naar samenhangende strategische keuzes, zoals:

- het ambitieniveau (bijvoorbeeld de grondwaterinname met 20 procent verlagen tegen 2030);
- de aanpak in de waardeketen (bijvoorbeeld grondstoffen uit waterschaarse regio's diversifiëren of kritische leveranciers ondersteunen om hun waterverbruik te verlagen);
- een balans tussen minder verbruiken en schoner water lozen;
- zelf investeren in waterhergebruik en -zuivering of die activiteiten uitbesteden;
- kapitaalallocatie (welke plaats krijgt water in investeringsbeslissingen?).

Een **waterbeleid** vertaalt die strategische keuzes naar een actiekader met duidelijke prioriteiten, zoals efficiënt watergebruik, preventie van waterverontreiniging, duurzaam waterbeheer en klimaatadaptatie. Aan elke prioriteit worden doelstellingen, beleidslijnen, verantwoordelijkheden en KPI's gekoppeld. Zo wordt het waterbeleid een praktisch instrument om te sturen en op te volgen.

Voorbeelden van doelstellingen:

- een daling van de waterintensiteit;
- effluentwaarden voor stikstof, fosfor en chemisch zuurstofverbruik (CZV) die structureel onder de vergunningsnorm blijven;
- een groter aandeel gerecupereerd en hergebruikt water ten opzichte van de grondwaterinname;
- voldoende buffercapaciteit om de productie autonoom draaiende te houden bij een beperking van de waterinname.

3 Governance

Een waterbeleid dat losstaat van de reguliere besluitvorming blijft een papieren oefening. Effectieve governance brengt verantwoordelijken voor sustainability, operations en finance samen met de directie en integreert waterrisico's in investeringsbeslissingen, risicomanagement en rapportage.

Dat vraagt om een duidelijke verankering op verschillende niveaus. Op directieniveau krijgt water een vaste plaats op de agenda, terwijl een proceseigenaar het waterbeleid coördineert en de inspanningen van verschillende afdelingen op elkaar afstemt.

Even belangrijk is dat water een deel wordt van bestaande processen. Wie waterrisico's meeneemt in investeringsdossiers, het risicoregister en de periodieke management- en bestuursrapportage, hoeft geen afzonderlijke processen op te zetten. Heldere KPI's, een vaste rapportagecadans en duidelijke verantwoordelijkheden maken de voortgang zicht- en bespreekbaar, en zorgen ervoor dat het onderwerp ook tussen rapportagemomenten door op de agenda blijft.

Waterbeleid dat wordt verankerd in investeringsbeslissingen, groeit uit tot een motor voor waardecreatie en veerkracht op lange termijn.

Kaders voor waterstrategie

Van risicoanalyse tot rapportage – deze internationale kaders helpen om een robuuste waterstrategie op te bouwen:

Functie	Kader(s)
Watterrisico's in kaart brengen	Aqueduct Water Risk Atlas Watervoetafdrukberekeningen volgens ISO 14046 of de Water Footprint Network-methodologie
Doelstellingen bepalen	Science Based Targets for Nature (SBTN)
Implementeren en certificeren	Alliance for Water Stewardship (AWS) Standard
Rapporteren	CSRD/ESRS E3, CDP Water Security, GRI 303 (Water and Effluents), Taskforce on Nature-related Financial Disclosures (TNFD)

Meer weten?

[Van Aqueduct tot SBTN, AWS en CDP: welke kaders kies je voor jouw waterstrategie?](#)

Van beleid naar actie

Waterbeleid krijgt pas betekenis wanneer er concrete maatregelen uit volgen. Die situeren zich op twee niveaus: je eigen site en je waardeketen.

Op de eigen site

1. Voer een wateraudit uit

Een efficiënt waterbeleid vertrekt vanuit een systeembenadering waarin technologieën en maatregelen elkaar aanvullen. Welke combinatie het meest geschikt is, hangt af van factoren zoals het volume en de samenstelling van het afvalwater, de kenmerken van het productieproces en het geldende normenkader. Een grondige audit van de waterstromen en -processen brengt die factoren in kaart.

2. Bouw een waterzuivering of optimaliseer je bestaande installatie

Voor ondernemingen zonder eigen waterzuivering – of waar de bestaande installatie haar grenzen heeft bereikt – kan een nieuwe waterzuivering een strategische investering zijn. Ze wordt op maat ontworpen op basis van het debiet en de samenstelling van het afvalwater, de geldende lozingsnormen en de doelstellingen voor waterhergebruik. Een doordacht ontwerp maakt het mogelijk om strengere effluentnormen te halen, gezuiverd water opnieuw in te zetten in het productieproces en zo de afhankelijkheid van grond- en leidingwater te verkleinen. Modulaire installaties laten bovendien toe om de capaciteit stap voor stap mee te laten groeien met de onderneming en, waar mogelijk, om energie of biogas te recupereren.

Bij ondernemingen die al een eigen waterzuivering hebben, kan een optimalisatiestudie met relatief beperkte ingrepen al een groot verschil maken. Mobiele pilotinstallaties laten toe om technologieën te testen voor ze worden uitgerold.

3. Verhoog het rendement via monitoring

Dankzij realtime monitoring van het watergebruik en de afvalwaterstromen krijgen bedrijven continu inzicht in hun prestaties. Afwijkingen, zoals een plotse piek in het debiet of een verhoogde vervuilingsvracht, worden meteen zichtbaar. Zo kunnen teams bijsturen voordat kleine afwijkingen uitgroeien tot operationele problemen.

Dat is vooral waardevol voor de waterzuivering, waar het volume en de samenstelling van het afvalwater voortdurend variëren en een stabiele werking essentieel is. Door meetdata, duidelijke KPI's en systematische opvolging te combineren, blijven installaties optimaal presteren en worden downtime, herstellkosten en vergunningsproblemen beperkt. Zo groeit monitoring uit van een controle-instrument tot een stuurinstrument voor efficiëntie en betrouwbaarheid.

4. Benader je watersysteem als één geheel

De grootste efficiëntiewinst ontstaat wanneer productie en waterbeheer geïntegreerd worden aangestuurd. Een afwijkende pH of een uitzonderlijk hoog debiet in het afvalwater wijst vaak op een probleem in het productieproces, zoals productverlies of een openstaande kraan. Omgekeerd kan de waterzuivering worden afgestemd op het productieritme. Dat verlaagt het verbruik van chemicaliën en energie en maakt het mogelijk om – waar relevant – de biogasproductie beter af te stemmen op de vraag.

5. Neem een gespecialiseerde partner in de arm

Niet elk bedrijf heeft de expertise om een waterinstallatie jarenlang optimaal te beheren. Uitbestedingsformules, van exploitatiecontracten tot geïntegreerde formules zoals DBFMO (Design, Build, Finance, Maintain, Operate), maken het mogelijk om ontwerp, financiering, beheer en onderhoud bij één partner onder te brengen. Zo kan de onderneming zich op haar kernactiviteit focussen, terwijl de waterprestaties contractueel worden gewaarborgd.

In de keten

Een groot deel van het waterrisico ligt buiten de eigen organisatie, bij leveranciers in regio's met hoge waterstress. Daarom vullen maatregelen in de waardeketen de inspanningen op de eigen site aan.

Dat vraagt om een structurele aanpak: leveranciers systematisch screenen op waterrisico, waterdata en reductiedoelen afstemmen met kritische leveranciers, en samen met hen zoeken naar alternatieve waterbronnen of efficiëntere processen. Voor grondstoffen uit hoogrisicogebieden kan ook leveranciersdiversificatie of herlokalisatie de blootstelling verminderen.

Screening alleen volstaat niet. Open dialoog en nauwe samenwerking met kritische leveranciers zijn minstens zo belangrijk om waterrisico's structureel te verkleinen en de weerbaarheid van de volledige keten te versterken.

Partners op het veld

Steeds meer bedrijven zetten samenwerkingen op met landbouwers. Enkele inspirerende voorbeelden:

- Groenteverwerker **Verduyn** en steenbakkerij **Wienerberger** richtten samen met vijf landbouwers **Speyebekken** op, een coöperatie die groevewater opslaat in een bekken van 80.000 kubieke meter in Kortemark. Zo bespaart Verduyn sterk op leidingwater en zijn Wienerberger en de landbouwers van watervoorziening verzekerd, ook in tijden van droogte.
- Landbouworganisatie **Boerenbond** en **AquaFlanders**, de federatie van de Vlaamse waterbedrijven, organiseren opleidingen voor landbouwers in de onttrekkingsgebieden van De Watergroep en Pidpa om drinkwaterbronnen te beschermen.
- Agro-industrieel bedrijf **Cargill** en non-profitorganisatie **Soil Health Institute** vormden een driejarig partnerschap dat boeren in de landbouwketen tools geeft om te werken aan droogtebestendigheid, gezondere bodems en efficiënter watergebruik.
- Voedingsbedrijf **Danone** werkt in partnerschap met landbouwers aan regeneratieve landbouw. Duurzaam waterbeheer, zoals efficiënte irrigatie en het voorkomen van vervuiling, is een centrale pijler van het programma.
- Voedingsbedrijf **Mars, Incorporated** begeleidt boeren naar klimaatslimme landbouw die zowel het waterverbruik als de uitstoot verlaagt.

Hoe je je strategische positie bepaalt: **de prioriteitenmatrix**

Niet elke organisatie staat voor dezelfde wateruitdagingen. De juiste prioriteiten hangen af van twee factoren: de interne maturiteit van de organisatie en de externe druk via regelgeving, de waardeketen en klimaatverandering. Door die twee assen te combineren, ontstaat de prioriteitenmatrix: een beslissingskader waarmee Pantarein richting helpt geven aan strategische keuzes rond water.

De horizontale as:
Interne maturiteit

De interne maturiteit van een organisatie wordt onder meer bepaald door:

- de kwaliteit en volledigheid van waterdata op de eigen site en in de volledige waardeketen;
- het inzicht in waterafhankelijkheden en -risico's;
- de verankering van waterbeleid in de bedrijfsstrategie;
- de aanwezigheid van duidelijke governance en verantwoordelijkheden;
- de integratie van waterinvesteringen in de reguliere kapitaalallocatie;
- de toepassing van waterhergebruik;
- de infrastructuur om (hemel)water op te vangen, te bufferen en op te slaan;
- de aanwezigheid (en prestaties van) een waterzuiveringsinstallatie;
- de alignment met leveranciers, klanten en vergunningverleners.

De verticale as:
Externe druk

De externe druk wordt bepaald door factoren zoals:

- vergunnings- en lozingsvereisten;
- rapportage- en assurancevereisten (CSRD en ESRS E3);
- klantvragen over waterrisico in de waardeketen;
- fysieke klimaateffecten: droogte, overstromingen en beperkingen op waterwinning;
- stijgende kosten voor waterinname en -verwerking.

De plaats van een organisatie tegenover beide assen bepaalt waar haar strategische prioriteiten liggen.

Externe druk

Reactieve zone

Lage maturiteit, hoge externe druk

Organisaties in dit kwadrant structureren prioritair hun waterdata en investeren, gezien de hoge lozings- en vergunningsdruk, in een eigen waterzuivering en waterhergebruik.

Nauwe betrokkenheid van de directie helpt ad-hocbeslissingen en reputatieschade voorkomen.

Strategische differentiatie

Hoge maturiteit, hoge externe druk

Organisaties in dit kwadrant zetten water in als bron van waardecreatie. Ze onderscheiden zich in aanbestedingen, optimaliseren operationele kosten en blijven wendbaar in een landschap dat voortdurend verandert door klimaatverandering en regelgeving.

Interne maturiteit

Vorbereidingsfase

Lage maturiteit, lage externe druk

Organisaties in dit kwadrant bouwen een stevige basis uit: betere waterdata, een eerste risicoanalyse en duidelijke governance.

Zo wordt tijdig duidelijk welke investeringen (zoals waterhergebruik of een eigen zuivering) op welke termijn nodig zijn, nog vóór zich een crisissituatie aandient.

Proactieve positie

Hoge maturiteit, lage externe druk

Organisaties in dit kwadrant kunnen hun voorsprong verder uitbouwen vóór de druk toeneemt, door water verder te integreren in investeringsbeslissingen, waterhergebruik en monitoring verder op te schalen, en zich zo te onderscheiden richting klanten en andere stakeholders.

De prioriteitenmatrix maakt zichtbaar waar een onderneming staat met haar waterbeleid en welke strategische keuzes haar veerkracht en concurrentiepositie versterken.

Hoe Pantarein bedrijven ondersteunt

Een doordachte waterstrategie vraagt zowel strategisch inzicht als technische expertise. Daarom bundelt Pantarein Publishing de krachten met zusterbedrijf Pantarein Water, dat circulaire wateroplossingen voor de industrie ontwikkelt. Dankzij die kruisbestuiving ondersteunen we bedrijven die hun wateruitdaging willen aangaan van a tot z.

We starten elk traject met een gestructureerde strategische waterintake. Daarin analyseren we:

- de maturiteit van de organisatie op het vlak van data, governance, beleid en infrastructuur;
- de externe druk via regelgeving, de waardeketen en klimaatverandering;
- de strategische en technische prioriteiten, zoals monitoring, waterhergebruik en de haalbaarheid van een eigen waterzuiveringsinstallatie;
- de acties die de komende 12 tot 24 maanden de grootste impact zullen hebben.

Van strategie tot techniek, van risicoanalyse tot concrete installatie: samen bieden Pantarein en Pantarein Water één aanspreekpunt voor alles wat met water te maken heeft.

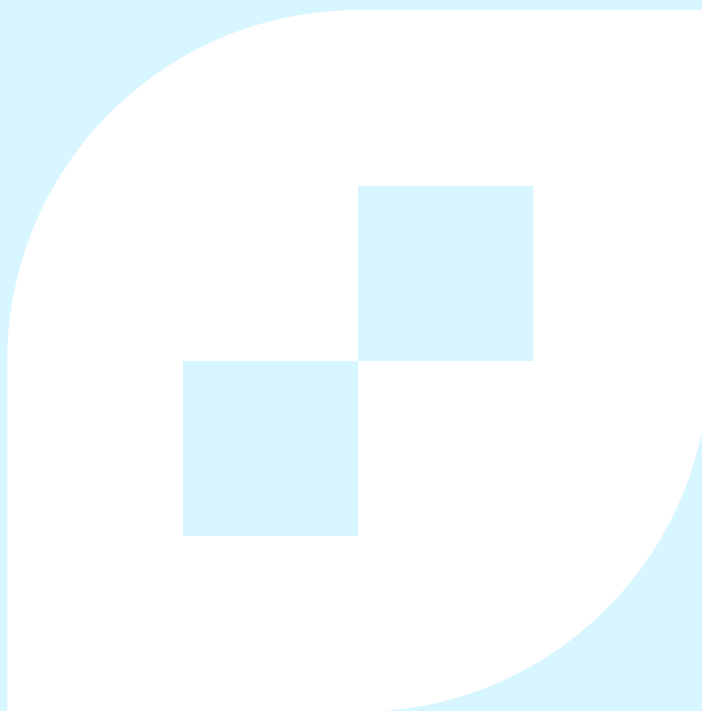
Klaar voor een strategische waterintake? Mail naar mail@pantarein.be of neem rechtstreeks contact op met:

Katelijne Norga
CEO & Founder, Pantarein
katelijne.norga@pantarein.be

Piet De Langhe
CEO, Pantarein Water
piet.delanghe@pantarein.be

Colofon

Dit is een uitgave van:

Pantarein Publishing

Martelarenlaan 9
3150 Haacht

Pantarein Water

Egide Walschaertsstraat 22L
2800 Mechelen

Copyright © 2026: Pantarein

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, in enige vorm,
hetzij elektronisch, mechanisch,
door fotokopieën, opnamen of enige
andere manier, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van
Pantarein.

Voor informatie over onze diensten,
mail naar mail@pantarein.be of
info@pantarein.be.

 pantarein

We create future
businesses

Water at your
service